

El meu amic / La meva amiga

A les pàgines següents trobareu l'anàlisi raonada i completa sobre el que representarà la convocatòria de concursos de trasllats dels diferents cossos que el govern va anunciar el dilluns, 16 de setembre, a la Mesa Sectorial.

Ara, per fer una ullada ràpida, reproduïm aquests missatges:

La convocatòria de concurs de trasllats forma part de l'estratègia del govern per privatitzar els serveis públics: consisteix a enverinar la convivència, enfonsar la gestió i dinamitar la pròpia Administració des de dins. 10.40

No són conclusions massa precipitades d'uns concursos de trasllats? Jo sóc funcionària i m'interessa canviar de lloc.... Porto esperant 6 anys... Com sou a la CATAC, d'incendiàries... 10.44

Justament, utilitzen un dret (el de la mobilitat) per conculcar-ne un altre (el dret al treball). Les places que quedin vacants després del concurs s'amortitzaran i els interins aniran al carrer, amb un subsidi minvat per cotitzar el 85%...

Ja, però faran una bossa.. No podem, ni poden funcionar amb 5.000 persones menys.... 10.55

No es podia baixar el sou i ens el van retallar, era impossible deixar de cobrar el 100% per baixa i mira..., a veure si despertem d'una vegada... Esclar que poden fer al carrer 5.000 persones. Al dia següent privatitzen el servei, com ja sabem de moltes empreses que treballen als departaments... i llestos... 11.05

Però... això vol dir que després d'aquestos concursos les funcionàries quedarem sense poder-nos moure mai més?

Per suposat, i a més hi ha efectes col·laterals... molts interins que són funcionaris d'un altre cos començaran a demanar el reingrés per poder concursar., la gestió serà un desgavell....les relacions personal s'enverinaran... tot això provocarà nous informes d'experts que avalin la privatització... 11.30

Sí.. tens raó, però vosaltres sou funcionaris i teniu el treball garantit, i jo sóc interí... i totes aquestes qüestions em quedem lluny... què fareu els sindicats per defensar el meu lloc de treball?... 11.38

Primer, lluitar contra aquesta concepció de "qué hay de lo mío", aquí ens la juguem tots, amb més o menys afectació però tots, inclosos els ciutadans... cal explicar que totes aquestes accions s'emmarquen en una estratègia global... que està en joc la Funció Pública... que els serveis públics ja no seran tan públics.... 12.01

Sí...sí... el discurs de sempre, després una mani, una concentració... el quatre gats i res més.. 12.22

Sí... i un tancament simbòlic, res no serveix... 12.27

Per què no comencem per estar per sobre de les diferències: el meu company (interí, laboral) és el meu amic, la meva companya (funcionària, temporal) és la meva amiga... Que no ens divideixin, demostrem que no som l'ase dels cops. 12.33

Tornar a lluitar. Guanyem el futur

Introducció

Els nostres dirigents a Berlin-Brussel·les, Madrid i Barcelona tornen amb les retallades, amb les seves actuacions repressives i regressives, amb el seu calculat desballestament del minso estat del benestar, tornen a repetir que no hi ha cap altra solució que rebaixar el nostre poder adquisitiu, empitjorar la nostra qualitat de vida i malmetre les nostres condicions de treball. Tornen a dir-nos que és impossible acabar amb el frau fiscal i tancar els abocadors també fiscals.

I nosaltres tornem a patir la corrupció, a enfrontar-nos al seu discurs de la por. Tornem, —mai hem marxat— amb els missatges encoratjadors que tot és possible i tot està per fer si tenim esperit de lluita i capacitat d'organització. Tornem —mai hem marxat— amb la consciència clara de saber que ningú ho farà per nosaltres. Tornem —mai hem marxat— amb les idees precises que la persuasió i la raó han d'anar acompanyades de l'acció.

L'enfrontament social es configura, dia a dia, com l'escenari principal de la realitat quotidiana

Tornem creient que tothom sap ja que els temps on l'esforç sindical es podia posar en multitud de problemes concrets s'han acabat i, per tant, tornem —mai hem marxat— amb el convenciment que la nostra estratègia de lluita global i social, que sempre hem mantingut, és més necessària que mai.

Tornem, i tornen, sabent que el temps de les contemporitzacions s'ha esfumat. Tornem, i tornen, sabent que l'enfrontament social serà, vulguem o no, la nostra realitat quotidiana.

Tornem —mai hem marxat—, llavors, aprofundint en el discurs positiu, proactiu i radical. Ho volem tot, perquè una altra societat és possible.

Tornem —mai hem marxat— amb el pensament que cal ser-hi dia a dia, tots els dies. Perquè del ventall de mesures que inventen per esmicolar els drets de les classes

treballadores populars, les més senzilles i fàcils de posar en marxa tenen a veure amb l'Administració i, per tant, amb les treballadores i treballadors públics.

Les mesures contra els empleades i empleats públics tenen un objectiu clar: aplanar el camí per a la privatització

Nus

La primera qüestió d'enfrontament d'aquest "curs" és la intensificació de l'ofensiva que patim (nosaltres i la societat sencera) per desballestar els serveis públics i fer-los "atractius" pels que volen fer negoci a costa dels mateixos.

Un dels punts bàsics d'aquesta estratègia consisteix a "demostrar" la ineficàcia i la ineficiència del personal mitjançant les accions següents:

- no reposició de les baixes de nivell bàsic
- creació de càrrecs d'alt nivell sense feina de gestió
- reestructuracions permanents sense cap objectiu real de millorar el servei públic

La combinació d'aquestes accions incrementa el temps de tramitació, provoca el desconcert dels professionals i converteix a l'Administració en un ens endogàmic.

Com sigui que tot això no sembla suficient, a partir d'aquest trimestre implementen unes accions destinades a incrementar la inestabilitat i fomentar l'enfrontament que permeti, d'una vegada per totes, tenir l'excusa definitiva per privatitzar (en qualsevol de les fórmules previstes en documents de suposats experts) els serveis públics.

Aquestes accions (per ells, quasi definitives) consisteixen a **eliminar el dret a la mobilitat del personal mitjançant l'aplicació de la pròpia mobilitat**. I més enllà (que dirien a *Toy Story*). Ens expliquem.

A la reunió de la Mesa Sectorial del personal administratiu i tècnic del 16 de setembre, l'Administració ens va manifestar oralment (quan interessa hi ha papers, quan no, no) que el calendari previst pels concursos de mèrits generals (llegiu concursos de trasllats) és el següent:

Dates		Cossos
2013		Cos de gestió general A2 (B)
2014	1r s	Cos superior general A1 (A), cos auxiliar administratiu general C2 (D), cos d'enginyers industrials, cos d'enginyers de mines
	2n s	Cos administratiu general C1 (C), cos d'enginyers agrònoms

CATAC – IAC i la resta de sindicats sempre hem estat disposats a conjuminar els drets de totes les persones que

formem el col·lectiu i els drets dels ciutadans als serveis públics.

Així, en les actes de la pròpia mesa i en les de les reunions del pla d'ocupació consta la demanda sindical que, primer, cal derogar l'acord de govern pel qual únicament es pot contractar personal interí per a llocs essencials i, després, convocar els concursos de trasllats i recol·locar, de forma automàtica, a les persones interines en els llocs vacants, per tal de:

- exercir el dret a la mobilitat,
- mantenir el dret fonamental al treball,
- garantir el dret a fer ús dels serveis públics per la ciutadania, mitjançant el manteniment de la plantilla.

A aquesta sensata proposta sindical, Funció Pública va deixar clar que aquest govern de la Generalitat no es podia comprometre en la recol·locació del personal interí, donant com a única sortida, l'establiment d'una borsa de treball "pactada" amb els sindicats (suposem que per violar impunement els acords, a imatge de l'acord sobre ATRI, permanentment escanyat).

No és creïble que el govern no hagi calculat les greus conseqüències pel funcionament dels serveis públics i pel personal

El missatge elemental que vol donar l'Administració (ho podreu comprovar molt aviat a ATRI) és que fa efectiu el dret a la mobilitat i que no l'interessin els efectes "col·laterals" que aquesta mesura pugui tenir. És una pura qüestió tècnica, manifesten.

Evidentment, resulta impossible que el govern no calculi les possibles conseqüències de les seves accions i, per tant, resulta increïble que diguin que no les tenen en compte.

Les conseqüències immediates poden ser:

- acomiadament de les persones interines afectades directament pels diferents concursos de trasllats
- acomiadament de les persones interines afectades pel reingrés al seu cos de persones interines acomiadades o que demanen el reingrés
- demanda de reingrés al cos de pertinença d'actuals persones interines per tal d'optar al concurs de trasllats, amb l'efecte exposat al punt anterior
- malestar intern entre el personal interí, ja que les que ocupen lloc singular no estan afectades
- malestar intern entre el personal interí i el personal funcionari per incapacitat d'entendre que el problema afecta tots

A mig termini:

- desgavell absolut de la gestió en moltes unitats administratives, ja que part del personal es pot desentendre de la feina, absorbit pel problema laboral que tindrà

- **eliminació de més de 5.000 llocs de treball (les deixades per les persones que es traslladin)**

- presentació de nous informes d'experts exigint la ràpida solució (via privatització) als problemes de l'Administració

A llarg termini

- Impossibilitat d'exercir mai més el dret a la mobilitat, ja que els llocs que es van deixant vacants per qualsevol baixa passen a la gestió privada. Cosificació del funcionari en el seu lloc fins a la mort administrativa. Alehop!

No es tracta de fer efectiu el dret a la mobilitat sinó d'acomiar personal, reduir plantilles i privatitzar serveis

El problema que genera la convocatòria de concurs de trasllats afecta tothom. Internament, a algunes persones, ja i directament, a d'altres, a mig termini i indirectament. Externament, a la societat sencera que, sense saber-ho, està assistint a un canvi de model d'Administració, d'amagat i sota les directrius d'unes elits extractives.

En altres paraules, els Rato, Serra i Todó de l'Administració de la Generalitat estan treballant de valent fent de les seves...

Desenllaç

CATAC – IAC i la resta de sindicats hem acordat dirigir-nos als grups parlamentaris per explicar-los el que pot representar aquestes convocatòries.

Així mateix convocarem assemblees conjuntes per tal d'informar més abastament, però sobretot, per debatre alternatives i accions a dur a terme per defensar un model d'Administració Pública que garanteixi **tots** els drets, els de la ciutadania i els del personal.

Pensem, plegats, què hi ha darrere aquesta urgència a posar la por al cos de milers de persones. Pensem, plegats, què hi ha darrere d'aquest interès a "produir" un ambient tèrbol en els centres de treball. Pensem, plegats, què hi ha darrera aquesta pressa per provocar, encara més, més ineficiència en la gestió.

Parlem, plegats, de quines formes d'acció, d'actuació i d'organització ens podem dotar per fer front a aquest atac. Parlem de com no caure en provocacions interessades. Parlem de com aprofundir que la meua companya és la meua amiga i el meu company el meu amic.

Els exemples estan a la vista, només cal posar-se en marxa. Des de CATAC us fem avinent que intentarem mobilitzar al màxim el col·lectiu i, si arriba el moment, farem el que considerem convenient tot i que no sigui del gust d'algunes persones.

***Aixequem el cap d'una vegada
Organitzem-nos i lluitem***

Milers de llocs de comandament i singulars ocupats irregularment

La legalitat per la llei de l'embut

Arran la documentació del Pla d'ocupació demanada per CATAC - IAC, l'Administració ens va lliurar (en paper) el llistat dels 2.137 llocs de treball de comandament i singulars (a 30 de juny de 2013) ocupats de forma provisional, dels quals més de 2.000 han superat amb escreix els sis mesos que, com a temps màxim, es poden ocupar de forma provisional, d'acord amb l'article 106 del Reglament de provisió de llocs (Decret 123/1997) i el punt 6.3.7 del III Acord (Resolució TRI/3345/2005, de 15 de novembre).

Els efectes d'aquesta situació són els següents:

- Politització de l'Administració mitjançant l'obligada pleitesia que implica trobar-se aquesta situació
- Que l'excusa que l'Administració no funciona per culpa dels funcionaris és una mentida a l'alçada d'un campanar ja que l'Administració l'estan fent a la seva imatge i semblança
- La possibilitat que milers i milers d'actes administratius siguin anul·lables a poc que alguns advocats es posin a la feina
- La possibilitat que algunes persones, interventor/es i secretaris/àries generals, estiguin incomplint la legalitat quan no obliguen a retornar al seu lloc d'origen a les persones que ultrapassen els sis mesos i quan avalen les nòmines
- **La negació del dret a la promoció de gran part del personal**
- La perversió dels mèrits. Ara toca ser amic/ga més que ser bon/a professional
- El possible incompliment del dret a la independència del funcionari, ja que la remoció pot ser immediata si no s'accepta el criteri del cap

Davant la demanda dels sindicats que compleixen la llei, l'Administració demana comprensió. Això és el que s'anomena vulgarment la llei de l'embut i, en el nostre àmbit, l'escenari habitual: si la normativa afavoreix la Generalitat, s'aplica, si no l'afavoreix, es dilata el seu compliment.

Hem posat tot aquest escabrós assumpte en mans dels nostres serveis jurídics per adoptar les mesures més convenientes.

L'any que ve, també sense paga extra

Contraban de sentiments

Els diaris del dijous, 19 de setembre, informen de quelcom que CATAC - IAC i la resta de sindicats ja hem anunciat fa mesos: que a l'any 2014, al personal de l'Administració de la Generalitat també se'ls retallarà el sou en una quantitat equivalent a una paga extra. Ja se sap, la Catalunya productiva finança l'Espanya subvencionada, de què formen part l'Ajuntament de Barcelona i la Diputació de Girona, entre d'altres administracions "catalanes".

L'estrany d'aquesta notícia és que el govern l'anuncia passat l'11 de setembre. Pot ser, només pot ser, que aquest govern pensí que haver-la fet pública abans de la Diada hagués suposat que, llevat de sentiments nobles, com la mala baba, moltes persones (com moltes persones de la IAC) haguessin expressat el seu rebuig a aquesta mesura durant la celebració dels actes de l'11 de setembre.

D'acord amb els nostres estatuts i els nostres posicionaments, estar a favor del dret a l'autodeterminació, no implica, ni molt menys, estar a favor d'un govern que afavoreix els rics i castiga les classes treballadores i populars. No podem estar a favor d'un govern que fa contraban dels sentiments.

